

Arrest

nr. 124 559 van 22 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 7 november 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 30 september 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat V. NEERINCKX en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De thans bestreden beslissing luidt als volgt:

« Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.08.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

A., F. (R.R.: (...))

Geboren te (...) op (...)

+ minderjarige kinderen:

-A., B.; (...)

-A., F.; (...)

-A., S.; (...)

Nationaliteit: Servië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 27.09.2013, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor A. B., die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur d.d. 27.09.2013 in gesloten omslag).

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielprocedure van betrokkenen nog lopende is, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkenen werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkenen terug in het Wachtregister in te schrijven. »

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In hun vierde middel voeren verzoekers de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna : de vreemdelingenwet).

Zij lichten het middel toe als volgt :

« De bestreden beslissing is gesteund op het medisch advies van de arts-attaché; deze toetst de ziekte niet af aan art. 9ter Vreemdelingenwet, doch wel (en exclusievelijk) aan art. 3 EVRM.

Aldus wordt door de geneesheer (en derhalve ook door de Staatssecretaris) - in het kader van de ontvankelijkheidsbeoordeling- criteria gehanteerd waarvoor geen wettelijke grondslag bestaat.

Artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

" De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;"

Art. 9 § 1, eerste lid bepaalt dan weer:

" De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. "

De eenvoudige en logische lezing van deze 2 artikels laat de gemachtigde van de Staatssecretaris toe, een aanvraag onontvankelijk te verklaren, wanneer de arts-attaché in zijn advies vastgesteld heeft dat de vreemdeling niet aan een ziekte lijdt, die een reëel gevaar zou vormen voor zijn leven of voor zijn

fysieke integriteit, of een reëel risico van onmenselijke of mensonterende behandeling wanneer er geen enkele aangepaste behandeling bestaat in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Nergens is voorzien dat de geneesheer de ziekte moet evalueren in het kader van art. 3 EVRM.

De ziekte die aanleiding geeft tot het uitreiken van een verblijfsmachtiging, is zeer nauwkeurig en duidelijk beschreven in art. 9ter zelf.

Deze definitie van de ziekte in art. 9ter is duidelijk meer uitgebreid, dan de (ziekte-) voorwaarden gesteld in artikel 3 EVRM.

Opdat er een schending van art. 3 EVRM zou voorliggen, moet er -volgens de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens- een reëel risico bestaan op direct overlijden, nl. een kritieke gezondheidstoestand, of een zeer gevorderd stadium van ziekte, wat dus een urgentie-voorwaarde betekent".

Deze urgentie-vereiste c.q. het reëel risico op onmiddellijk overlijden wordt nergens gesteld in art. 9ter van de Vreemdelingenwet.

Art. 9ter van de vreemdelingenwet, strekt ertoe een medische behandeling te garanderen, voor de vreemdelingen, die aan een dusdanige ziekte lijden, dat deze een reëel gevaar meebrengt voor zijn leven of zijn fysieke integriteit, of een reëel risico tot onmenselijke of vernederende behandeling, op voorwaarde dat er geen enkele adequate behandeling bestaat in het land van herkomst of verblijf.

Een verblijfsvergunning op basis van art. 9ter, kan dus overhandigd worden aan de vreemdeling, die bijv. een kanker heeft welke zich pas in het eerste stadium bevindt, als er geen aangepaste behandeling bestaat in zijn/haar land van herkomst. 1 [De urgentie-vereiste opleggen voor de verblijfsmachtiging o.g.v. art. 9ter Vreemdelingenwet en dus eisen dat de ziekte voldoet aan de voorwaarden voor een inbreuk op art. 3 EVRM zou voor nefast en zelfs absurd gevolg hebben dat de vreemdeling eerst in zijn land van herkomst dient te blijven/ terugkeren, om er (i) geconfronteerd te worden met de onmogelijkheid van behandeling (ii) te wachten tot wanneer zijn situatie levensbedreigend (en onherstelbaar) is, om dan pas een aanvraag om machtiging tót verblijf o.g.v. art. 9ter in te dienen; met andere woorden, men moet eerst de ziekte laten evolueren tot een kritisch en levensbedreigend stadium alvorens een aanvraag om machtiging tót verblijf te kunnen indienen ; dit is uiteraard in strijd met de doelstelling van art. 9ter van de Vreemdelingenwet.]

De evaluatie van de ziekte in het kader van art. 9ter, kan dus niet verwijzen naar de ernst van art. 3 EVRM; hiervoor bestaat geen enkele wettelijke noch enige andere grondslag.

De twee artikelen hebben een ander toepassingsveld c.q. zijn dus absoluut verschillend.

Art. 3 EVRM is geen aanvulling op art. 9ter zodanig dat de wetspraak over dit artikel 3 EVRM niet kan dienen voor de interpretatie c.q. definitie van de notie " ziekte" in art. 9ter in de vreemdelingenwet.

Er is dus geen wettelijke basis om de definitie van de ziekte in art. 9ter Vreemdelingenwet aan te passen aan de toepassingsvoorwaarden voor art. 3 EVRM.

Terzake kan nuttig worden verwezen naar het arrest van de Franstalige kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 19 december 2012 (n° 93 964) (p. 6 in fine):

" Outre le fait que le médecin conseil n'a pas exercé l'entière responsabilité du contrôle que requiert l'art. 9ter précité, le Conseil entend relever, qu'après avoir considéré que le dossier médical ne permet pas de constater l'existence d'un seuil de gravité requis par l'article 3 de la CEDH, tel qu'interprété par la CEDH qui exige une affection présentant un risque vital vu l'état de santé critique ou le stade très avancé de la maladie, ce médecin conseil et, à sa suite, la partie défenderesse, en ont déduit, indûment qu'une autorisation de séjour ne pouvait être octroyée à la partie requérante sur la base de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980. Or, ainsi qu'il a déjà été exposé ci-dessus, l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 ne se limite pas au risque de décès. »

In casu verwijst de arts in zijn advies naar de ernst van de aandoening, volgens art. 3 EVRM, wat dus een interpretatie is c.q. een manifest foutieve definitie van het begrip "ziekte" volgens art. 9ter van de Vreemdelingenwet.

Vermits de bestreden beslissing gebaseerd is op dit advies van de raadgevend geneesheer, is zij in strijd met art. 9ter van de Vreemdelingenwet. »

2.2. De verwerende partij repliceert hierop in haar nota met opmerkingen wat volgt :

"[...]

Verzoekende partij kan niet dienstig op absolute wijze aanvoeren dat het reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of verblijf, niet zou kunnen worden beoordeeld zonder de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst of verblijf na te gaan.

Uit de wet volgt immers dat de afwezigheid van een adequate behandeling alsnog aanleiding moet kunnen geven tot het bedoelde risico op een mensonterende behandeling Niet elke natuurlijk

voorkomende ziekte die niet behandeld wordt stelt een individu bloot aan een mensonterende behandeling.

In zijn advies maakt de ambtenaar-geneesheer duidelijk waarom het onderzoek naar de behandelingsmogelijkheden niet wordt gevoerd. Na de bespreking van de ziektebeelden aan de hand van de medische informatie hem door verzoekende partij ter beschikking gesteld, concludeert hij dat de eventuele afwezigheid van een behandeling in het land van herkomst geen onmenselijke of vernederende behandeling kan uitmaken en dit omwille van redenen eigen aan de medische problematiek en de beschikbare medische gegevens:

Gezien in de bestreden beslissing uitdrukkelijk de redenen worden aangegeven waarom geen sprake kan zijn van een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of verblijf en dit omwille van redenen eigen aan de medische problematiek zelf, is voldaan aan de vereisten van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Een absolute verplichting in om de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst te onderzoeken vloeit evenmin voort uit artikel 3 EVRM.

Verwerende partij verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, waarbij het Hof besliste tot ongegrondheid van een klacht op grond van artikel 3 EVRM, zonder over te gaan tot een onderzoek naar de behandelingsmogelijkheden. Uit de gehanteerde bewoordingen blijkt zeer duidelijk dat de actuele medische toestand kan volstaan om het bestaan van een risico bedoeld in artikel 3 EVRM uit te sluiten. Zij geeft zelf s uitdrukkelij k aan - "in any event" - dat er geen nood is aan uitsluitel in dat verband.

"211. The Court has also noted that treatment which might violate Article 3 because of an act or omission on the part of a Contracting State might not attain the minimum level of severity which is required for there to be a violation of Article 3 in an expulsion or extradition case (see *Babar Ahmad and Others v. the United Kingdom*, nos. 24027/07, 11949/08, 36742/08, 66911/09 and 67354/09, § 177, 10 April 2012). For example, a Contracting State's *négligence* in providing appropriate *médical* care within its jurisdiction has, on occasion, led the Court to find a violation of Article 3, but such violations have not been so readily established in the extra-territorial context (compare the *refusai* of prompt and *appropriât e médical* treatment for HIV/Aids in *Aleksanyan v. Russia*, no. 46468/06, §§ 145-58, 22 December 2008 with *N. v. the United Kingdom*, cited above).

212. In any event, the Court points out that the applicant is suffering from Type II diabetes and a number of related conditions, including hypertension. It further notes that she furnished no *médical* evidence that her state of health was critical, and, having regard to the mater ials in its possession, it is not convinced that at the present moment her health problems should be considered so serious as to raise an issue under Article 3. The Court considers therefore that there are no compelling humanitarian grounds against her extradition to Kazakhstan in connection with her *médical* condition.

213. In view of what has been stated above, the Court is unable to conclude that the applicant has raised any individual circumstances which would substantiate her fears of torture or ill-treatment, or that substantial grounds have been shown for believing that she would, if extradited, face a real risk of being subjected to treatment contrary to Article 3 in the requesting country. Accordingly, it concludes that the applicant 's extradition to Kazakhstan would not be in breach of Article 3 of the Convention." (EHRM, Straatsburg, arrest, *Yefimova v. Russia*, 19 februari 2013, no. 39786/09, §§ 211-2013)

Vrij vertaald:

"Het Hof heeft reeds erkend dat de behandeling die een schending van artikel 3 zou kunnen inhouden wegens een handelen of nalaten van de zijde van een Verdragsluitende Staat niet noodzakelijk het minimumniveau van de graad van ernst bereikt die vereist is voor het vaststellen van een schending van artikel 3 in het kader van een uitzetting of uitlevering van vreemdelingen (zie *Babar Ahmad and Others v. the United Kingdom*, nos. 24027/07, 11949/08, 36742/08, 66911/09 en 67354/09, § 177, 10 april 2012). Zo heeft bijvoorbeeld de nalatigheid van een Verdragsluitende Staat om de noodzakelijke medische zorgen te verstrekken binnen zijn jurisdictie, bij gelegenheid, geleid tot de vaststelling van een schending van artikel 3, terwijl dergelijke schendingen niet zo gemakkelijk vastgesteld werden in de extra-territoriale context (vergelijk de weigering een snelle en afdoende medische behandeling voor HIV / Aids in *Aleksanyan v. Russia*, no. 46468/06, §§ 145-58, 22 December 2008 with *N. v. the United Kingdom*, zie *supra*).

272. In elk geval wijst het Hof erop dat de verzoekster lijdt aan type II diabetes en een aantal verwante aandoeningen, waaronder een hoge bloeddruk. Zij merkt verder op dat zij geen bewijs voorlegde dat haar gezondheidstoestand kritiek zou zijn, en dat de ter beschikking gestelde gegevens niet kunnen overtuigen dat haar gezondheidsproblemen op dit moment als dermate ernstig dient te worden beschouwd dat een probleem in het kader van artikel 3 zou rijzen. Het Hof is derhalve van oordeel dat er geen dwingende humanitaire gronden met betrekking tot haar medische toestand aanwezig zijn die zouden pleiten tegen haar uitlevering aan Kazachstan.

213. In het licht van het bovenstaande, is het Hof niet in staat om te concluderen dat verzoekster individuele omstandigheden heeft aangehaald die haar angst voor marteling of onmenselijke behandeling zouden onderbouwen, of dat er zwaarwegende gronden zouden bestaan om aan te nemen dat zij, in geval van een uitlevering, zou worden blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling in strijd met artikel 3. Derhalve concludeert het Hof dat verzoeksters uitlevering aan Kazachstan niet als in strijd met artikel 3 van het verdrag kan worden beschouwd."

Verzoekende partij kan derhalve niet dienstig aanvoeren dat artikel 3 EVRM als zodanig een onderzoek naar de behandelingsmogelijkheden vereist.

[...]»

2.3. Artikel 9ter, §3, 4° van de vreemdelingenwet stelt het volgende :

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

[...]

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

[...]."

Artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

Gelet op de redactie ervan houdt deze bepaling duidelijk twee mogelijkheden in wat betreft de ziekte voorgelegd door betrokkenen, met name:

- de ziekte houdt een reëel risico in voor het leven of voor de fysieke integriteit, of
- de ziekte houdt een reëel risico in op onmenselijke of vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf.

Uit deze redactie blijkt dat ook aanleiding kan geven tot het verlenen van een machtiging tot verblijf om medische redenen, de omstandigheid dat er in het land van herkomst of verblijf geen adequate behandeling aanwezig is voor de betrokken ziekte of aandoening.

2.4. Uit het administratief dossier en uit de bestreden beslissing blijkt dat de arts-adviseur op 27 september 2013 een schriftelijk advies heeft opgesteld ten behoeve van de gemachtigde van de

staatssecretaris betreffende de voorgelegde medische aandoening in hoofde van de eerste verzoekende partij. Het advies luidt als volgt:

« Geachte heer,
A., B. (RR (...))
mannelijk
geboren op (...) te (...)
nationaliteit: Servie

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 30.08.2010. Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften/verslagen voorgelegd ter staving van de aanvraag.

- Consultatieverslag d.d. 03/03/201 opgesteld door dr. A. Vercruyssen, neurologie (onderzoek van 02/03/2010)
- Medisch getuigschrift d.d. 25/03/2010, opgesteld door dr. Raf Hacquaert, huisarts.

Ik meen het dossier zoals het nu voorligt te kunnen beoordelen, spijs het gebrek aan actualisering van de medische informatie door de aanvrager sinds 25/03/2010.

Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt dat deze 13-jarige jongen in maart 2010 bij een neuroloog, dr. A. V., consulteerde in verband met mentale retardatie.

Dr. Vercruyssen bevestigde de aanwezigheid van belangrijke mentale retardatie bij de betrokkene waarschijnlijk secundair aan vroegere encephalitis en/of epileptische problematiek; er waren op dat ogenblik geen duidelijke focaliserende klinische afwijkingen noch epileptische tekens op EEG. Dr. Vercruyssen vermeldde in het betreffende consultatieverslag verder dat de problematiek eventueel verder geëvalueerd diende te worden in gespecialiseerde kinderneurologische evaluatie en revalidatiesetting en dat de functionele prognose zeer gereserveerd leek.

Dr. H. bevestigde in het medisch getuigschrift van 25/03/2010 de aanwezigheid van een chronische kwaal bij de betrokkene sinds de leeftijd van +/- 6 maanden (2000) en attesteerde dat medische behandeling bezig was en dat een geneeskundige behandeling voorzien was; een concrete medische diagnose en/of de getuigschrift en geplande behandeling zijn niet gespecificeerd in het betreffende medisch getuigschrift.

We beschikken ook niet over aanvullende medische getuigschriften/verslagen in dit verband en/of aangaande een eventueel uitgevoerde kinderneurologische evaluatie ter staving en verdere uitwerking van de neurologische diagnostiek de graad van ernst en de noodzaak tot medische (eventueel kinderneurologische) behandeling/opvolging (bijvoorbeeld (een) consultatieverslag(en) kinderneurologie) en/of aangaande de verdere evolutie en eventuele medische behandeling/opvolging na maart 2010.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat er een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene of een actuele kritieke gezondheidstoestand is. Er blijkt geen huidige noodzaak aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van de betrokkene te verzekeren. De huidige aanwezigheid van een neurologische problematiek bij deze mentale retardatie wordt niet bevestigd door overtuigende medisch-specialistische (kinderneurologische) onderzoeken en verslagen. Er blijkt niet dat het achterwege blijven van medische behandeling op korte termijn zal leiden tot een acute levensbedreiging.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een actueel reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een actueel reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel. »

2.5. Het wordt niet betwist dat het minderjarige kind van de verzoekende partijen lijdt aan een belangrijke mentale retardatie, zoals blijkt uit het voorgelegde medisch getuigschrift van neuroloog dr. A. V. van 2 maart 2010.

De verzoekende partijen voeren aan dat de bestreden beslissing is gesteund op het medisch advies van de arts-adviseur, die de ziekte niet getoetst heeft aan artikel 9ter van de vreemdelingenwet, maar wel en exclusief aan artikel 3 van het EVRM, zodat criteria gehanteerd werden waarvoor geen wettelijke grondslag bestaat. Meer bepaald stellen de verzoekende partijen dat in artikel 9ter van de vreemdelingenwet nergens is voorzien dat de geneesheer de ziekte moet evalueren in het kader van artikel 3 van het EVRM en dat de urgentie-vereiste, met name een aandoening die levensbedreigend is, nergens wordt gesteld in artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Uit het hierboven vermeld advies van de arts-adviseur van 27 september 2013, waarop de bestreden beslissing steunt, blijkt inderdaad dat de conclusie volledig is opgehangen aan het gegeven dat de aandoening niet direct levensbedreigend is, en dit onder de verwijzing naar de graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het EVRM, zoals geïnterpreteerd door het EHRM. Het blijkt niet dat de arts-adviseur *in concreto* heeft nagegaan of de voor A. B. aangehaalde medische elementen een reëel risico inhouden op onmenselijke en vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst. Hij heeft zich immers blijkens zijn advies geconcentreerd op het direct levensbedreigend karakter van de aandoening, waarbij hij nagegaan heeft of er sprake is van een actueel kritieke gezondheidstoestand en of het uitblijven van een behandeling op korte termijn tot een acute levensbedreiging zal leiden. Hij specificeert hierbij: *“Uit de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat er een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene of een actuele kritieke gezondheidstoestand is. Er blijkt geen huidige noodzaak aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van de betrokkene te verzekeren. De huidige aanwezigheid van een neurologische problematiek bij deze mentale retardatie wordt niet bevestigd door overtuigende medisch-specialistische (kinderneurologische) onderzoeken en verslagen. Er blijkt niet dat het achterwege blijven van medische behandeling op korte termijn zal leiden tot een acute levensbedreiging.”* Op grond hiervan concludeert hij: *“Ik stel bijgevolg vast dat het in casu niet gaat om een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”*

De stelling van de arts-adviseur in de conclusie van het advies –zoals bijgetreden door de gemachtigde– met name dat opdat de eerste verzoekende partij in aanmerking zou komen voor een verblijfsmachtiging om medische redenen, er sprake moet zijn van een aandoening die actueel levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte, of met andere woorden van een directe bedreiging voor het leven van de betrokkene, vindt echter geen steun in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Uit deze bepaling kan immers niet afgeleid worden dat het vaststellen van een ontbreken van een levensbedreigende aandoening volstaat om *in casu* de betrokkene uit te sluiten van het gehele toepassingsgebied van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, inclusief de situatie waar er sprake is van een ziekte die een reëel risico inhoudt op onmenselijke en vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.

In de nota betoogt de verwerende partij dan wel dat uit het advies blijkt waarom het onderzoek naar de behandelingsmogelijkheden niet wordt doorgevoerd, meer bepaald omdat de eventuele afwezigheid van een behandeling geen onmenselijke of vernederende behandeling kan uitmaken omwille van redenen eigen aan de medische problematiek zelf, maar dit neemt niet weg dat de arts-adviseur ook wat dit punt betreft zijn onderzoek beperkt tot de vraag of er op korte termijn een acute levensbedreiging zal zijn.

De duidelijke bewoordingen van artikel 9ter, §1 van de vreemdelingenwet laten geenszins toe te besluiten dat de tweede mogelijkheid, zijnde een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst, afhankelijk is van de eerste mogelijkheid, met name een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene. (RvS 19 juni 2013, nr. 223.961)

De verwerende partij kan te dezen in de nota niet dienstig verwijzen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) en in essentie betogen dat de actuele medische toestand kan volstaan om het bestaan van een risico bedoeld in artikel 3 van het EVRM uit te sluiten,

aangezien dit geen afbreuk kan doen aan een duidelijke wetsbepaling van artikel 9ter zoals hiervoor geschetst. De stelling van de verwerende partij dat de vreemdeling kan worden uitgesloten van de toepassing van artikel 3 van het EVRM indien geen vergevorderd, kritiek, dan wel terminaal of levensbedreigend stadium van de aandoening(en) blijkt en hij bijgevolg ook van de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan worden uitgesloten, moet om dezelfde reden worden verworpen. De drempel van artikel 3 van het EVRM is, zoals de verzoekende partijen doen gelden, niet bepalend voor de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De wetgever heeft de toekenning van een verblijfsrecht om medische redenen niet volledig willen verbinden aan het EVRM en de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. De toepassingsvoorwaarden van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zijn immers ruimer dan die van artikel 3 van het EVRM. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan niet enkel worden toegepast wanneer de aandoening een reëel risico voor het leven van de betrokkene inhoudt, maar ook voor zijn fysieke integriteit of wanneer de ziekte een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. Het gaat inderdaad om verschillende hypothesen, waarvan de laatste losstaat van en verder gaat dan de basisvereiste voor de toepassing van artikel 3 van het EVRM.

Bij het onderzoek naar de vraag of de ziekte een reëel risico inhoudt op onmenselijke of vernederende behandeling doordat er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst of het land van verblijf, blijkt dat de gemachtigde –daargelaten de vraag of hij deze bevoegdheid heeft- ter zake artikel 3 van het EVRM heeft gehanteerd. Gelet op het arrest van de Raad van State nr. 225.633 van 28 november 2013 dat stelt dat *“de toepassingsvoorwaarden van artikel 9ter van de vreemdelingenwet [...] ruimer [zijn] dan die van artikel 3 van het EVRM”* en dat *“het [...] een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet [vormt] om de aanvraag om machtiging tot verblijf te verwerpen, enkel omdat niet aan de voorwaarden van artikel 3 van het EVRM was voldaan en zonder verder te onderzoeken of het niet gaat om een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst”*, moet worden vastgesteld dat de wijze waarop de gemachtigde motiveert aan de hand van de criteria vervat in artikel 3 van het EVRM een verenging van de toetssteen voor medische regularisatie impliceert. Het criterium van *“een vergevorderd, kritiek dan wel terminaal of levensbedreigende stadium van de aandoening(-en) waaraan betrokken lijdt”* is niet het criterium vervat in artikel 9ter van de vreemdelingenwet, minstens omvat het niet alle mogelijkheden op medische regularisatie zoals deze aangeboden worden in deze bepaling naar de wil van Belgische wetgever. Artikel 3 van het EVRM biedt een bepaalde minimumbescherming maar verbiedt evenwel niet dat het nationale recht een ruimere bescherming voorziet (RvS., nr. 225.633 van 28 november 2013).

Het vormt een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet om de aanvraag om machtiging tot verblijf te verwerpen, enkel omdat de aandoening niet onmiddellijk als levensbedreigend wordt beschouwd en niet aan de voorwaarden van artikel 3 van het EVRM was voldaan en zonder daarbij verder te onderzoeken of het niet gaat om een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst (cf. RvS 28 november 2013, nr. 225.632). De beschouwingen van de verwerende partij in haar nota doen hieraan geen afbreuk.

2.6. Het vierde middel is in de besproken mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt van 30 september 2013, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

A. WIJNANTS